

[Kurt Hansen.]

pladserne. Derfor er det nok vigtigt, at man i mindre udstrækning end hidtil bare sender resolutioner og opfordringer til regering og folketing om at gøre dette og hint. Vi ser her, hvad der kommer ud af sådanne opfordringer. Det, der er brug for nu, må være det stik modsatte af det, der kommer ud af de opfordringer. Der vil nemlig kun komme passivitet, og det, vi har brug for, er aktivitet.

De ændringsforslag, som VS har stillet til denne lovgivning, vil uden tvivl blive nedstemt med et massivt arbejderfjendsk flertal, men vi har stillet disse ændringsforslag for at markere vores holdning til arbejdsløhedssituationen, ikke fordi det er hele vores arbejdsløshedspolitik, den skal hovedsagelig føres blandt de arbejdsløse, men det er den del af den, der kan støttes fra parlamentarisk hold.

Selvfølgelig skal de folk, der er kastet ud i arbejdsløshed, have fuld dækning. Selvfølgelig skal det være muligt at blive nydende medlem af en arbejdsløhedskasse fra det øjeblik, man indtræder. Optagelsen i en arbejdsløhedskasse sker jo altid fra den arbejdsplads, som man bliver ansat på, og ikke direkte igennem kassen.

Den berygtede deportationsparagraf i arbejdsløhedsloven vil vi også have fjernet, men der ligger nok for store manipulationsmuligheder i den til, at dette folketing vil være med til at fjerne den, for store manipulationsmuligheder fra kapitalejernes side. Det samme med § 61 i arbejdsløhedsloven, der til enhver tid sikrer, at man fra lovgivningsside kan fratage arbejdsløse medlemmer deres ret til understøttelse, hvis 65 pct. af kollegerne inden for den samme afdeling eller samme kasse er ude i konflikt.

De forslag, jeg her har nævnt, sammen med de øvrige ændringsforslag, som VS har stillet, vil betyde betydelig bedre økonomiske forhold for de arbejdsløse, samtidig med at vi fjerner nogle af de mest horrible paragraffer i hele arbejdsløhedslovgivningen, der kun tjener til at stække og pacificere arbejderne i helt konkrete situationer.

Gennemførelsen af disse ændringsforslag ville oplagt betyde forbedrede forhold for de arbejdsløse, men det er sikkert at gå for vidt inden for det borgerlige demokratis de-

mokratiske frihedsrettigheder; dér kan de forslag næppe få tilslutning.

Jeg vil ikke forsøge at lægge skjul på, at der i forliget er tale om forbedringer, selv om det er småforbedringer, der er utilstrækkelige. Vi vil støtte hver eneste ting i denne lovgivning, som er et reelt fremskridt for lønarbejderne. Vi vil altså støtte det, der er kommet ud af forliget, og vi vil støtte de ændringsforslag, der er kommet fra det kommunistiske parti og fra SF, ligesom vi naturligvis også anbefaler, at man stemmer for de af VS stillede ændringsforslag.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Jeg vil gerne allerførst takke arbejdsmarkedsudvalget for det omfattende arbejde, man har udført i forbindelse med dette lovforslag.

Jeg vil også gerne understrege, at jeg er glad for det forlig, vi har opnået med det radikale venstre og kristeligt folkeparti. Det betyder, som det har været fremhævet, at vi nu opnår vigtige og påkrævede forbedringer for de arbejdsløse, selv om vi ikke for alvor får forslaget gennemført. Det kan man naturligvis, som vi har hørt det her i dag, og som det fremgår af betænkningen, kritisere fra forskellige partiers side. Men forholdet er jo det, at havde vi indtaget samme holdning som disse partier til dette lovforslag, var ingenting til gavn for de arbejdsløse blevet gennemført. Det synes jeg man burde tænke på, og jeg er i alle tilfælde helt sikker på, at det gør de arbejdsløse.

Jeg ville også gerne have set en anden aldersgrænse, men jeg tror, det er et væsentligt fremskridt, at vi nu får de 17 år. Jeg tror, vi løser de fleste problemer for de unge, fordi mange af dem først går ud af skolen i 16-17 års alderen, og hertil kommer så, at de 12 måneders ventetid før ret til understøttelse nedsættes til 6 måneder. Det betyder, når vi ser de to bestemmelser i sammenhæng, at de unge hurtigere kommer ind i forsikringen. Jeg skal ikke gå ind på spørgsmålet om ophævelse af 90 pct. grænsen, som der ikke var politisk mulighed for at få gennemført. Det må vi tage til efterretning.

Især hr. Ninn-Hansen var inde på spørgsmålet om de værnepligtige, og jeg vil gerne her understrege, at jeg er helt klar over, at de kan være stillet over for alvorlige pro-